

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 828/2009**z dnia 10 września 2009 r.****ustanawiające na lata gospodarcze 2009/2010–2014/2015 szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych objętych pozycją taryfową 1701 zgodnie z umowami preferencyjnymi**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 156 w związku z art. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1528/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie stosowania uzgodnień dotyczących produktów pochodzących z niektórych państw wchodzących w skład grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) przewidzianych w umowach ustanawiających lub prowadzących do ustanowienia umów o partnerstwie gospodarczym ⁽²⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 5,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 z dnia 22 lipca 2008 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 552/97, (WE) nr 1933/2006 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 1100/2006 i (WE) nr 964/2007 ⁽³⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1528/2007 znosi się od dnia 1 października 2009 r. należności celne przywozowe na produkty objęte pozycją taryfową 1701 w odniesieniu do regionów i państw wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia. Jeżeli jednak przywóz osiągnie podwójny próg, o którym mowa w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1528/2007, preferencja ta może zostać zawieszona w odniesieniu do regionów i państw wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia, które nie należą do krajów najsłabiej rozwiniętych, wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 732/2008. Zgodnie z art. 9 ust. 2 należy ustalić regionalny próg zabezpieczający.
- (2) W art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 732/2008 zawieszają się całkowicie od dnia 1 października 2009 r. cła Wspólnej Taryfy Celnej na produkty objęte pozycją taryfową 1701 w odniesieniu do krajów, które zgodnie z załącznikiem I do tego rozporządzenia korzystają ze specjalnych uzgodnień dla krajów najsłabiej rozwiniętych.
- (3) Zgodnie z art. 11 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 732/2008 w okresie od dnia 1 października 2009 r. do dnia 30 września 2015 r. przywóz produktów objętych pozycją taryfową 1701 wymaga pozwolenia na przywóz.
- (4) W celu ułatwienia procedury wydawania pozwoleń każdy numer referencyjny powinien być powiązany z krajem wymienionym w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. W celu uniknięcia fałszywych wniosków wykaz ten należy ograniczyć do krajów uznawanych za obecnych lub potencjalnych eksporterów cukru do Unii Europejskiej. Każdy kraj aktualnie niewymieniony w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, lecz wymieniony albo w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1528/2007 albo w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 732/2008 kwalifikuje się do objęcia załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia. W tym celu taki kraj występuje z wnioskiem do Komisji o zamieszczenie go w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
- (5) Należy stosować przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 376/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych ⁽⁴⁾, o ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej.
- (6) W celu zapewnienia jednolitego i równego traktowania wszystkich podmiotów należy określić okres, w jakim należy składać i wydawać wnioski.
- (7) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiającego wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽⁵⁾, podmioty powinny przedłożyć państwu członkowskiemu, w którym są zarejestrowane do celów podatku VAT, dowód prowadzenia w określonym okresie handlu cukrem. Jednakże podmioty zatwierdzone zgodnie z art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 952/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do zarządzania rynkiem wewnętrznym cukru oraz systemu kwot ⁽⁶⁾ powinny mieć możliwość uczestniczenia w handlu cukrem preferencyjnym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 348 z 31.12.2007, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 211 z 6.8.2008, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 3.⁽⁵⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.⁽⁶⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 39.

- (8) Cukier przywożony do rafinacji wymaga określonego monitorowania przez państwa członkowskie. Dlatego podmioty powinny określać już we wniosku o pozwolenie na przywóz, czy przywożony cukier jest przeznaczony do rafinacji czy nie.
- (9) W celu uniknięcia spekulacji lub handlu pozwoleniami na przywóz oraz zapewnienia, że wnioskodawca ma kontakty handlowe z eksportującym krajem trzecim, do wniosków o pozwolenie na przywóz należy dołączać dokument wywozowy wystawiony przez właściwy organ w eksportującym kraju trzecim w odniesieniu do ilości równej ilości, o której mowa we wniosku o pozwolenie na przywóz.
- (10) Zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 732/2008 i art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1528/2007, importer musi zobowiązać się do kupowania produktów objętych kodem CN 1701 po cenie nie niższej niż 90 % ceny referencyjnej (na podstawie cif) określonej w art. 8 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
- (11) Jeżeli ilości wynikające z wniosków o pozwolenie na przywóz przekraczają ilości określone w art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1528/2007, wydawanie pozwoleń przez państwa członkowskie powinno podlegać współczynnikowi przydziału ustalانemu przez Komisję według modelu określonego przepisami rozporządzenia (WE) nr 1301/2006. Zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1528/2007 wyżej wymieniony współczynnik należy obliczać na poziomie regionalnym.
- (12) W art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1528/2007 zwiększa się możliwość przekraczania ilości określonych w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1528/2007. Komisja powinna zatem przedstawić sprawozdanie dotyczące wniosku w sprawie przejściowego mechanizmu ochronnego w odniesieniu do cukru i, w razie potrzeby, wystąpić z odpowiednimi wnioskami. W przedmiotowym sprawozdaniu powinno się dokonać przeglądu wielkości przywozu w trakcie pierwszych lat gospodarczych stosowania niniejszego rozporządzenia, przeanalizować przyszły rozwój sytuacji w handlu oraz ocenić ewentualne ryzyko przekroczenia i odnośne ilości.
- (13) Progi stosowane do zarządzania przejściowym mechanizmem ochronnym w odniesieniu do cukru opierają się na przywozie dokonany w określonym roku gospodarczym. Pozwolenia na przywóz powinny zatem być ważne między dniem 1 października a dniem 30 września.
- (14) W art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1528/2007 korzystanie ze zniesienia należności celnych przywozowych ogranicza się do tych importerów, którzy płacą cenę nie niższą niż 90 % ceny referencyjnej na podstawie cif. W handlu międzynarodowym takie umowy zakładają, że importer ponosi całkowitą odpowiedzialność za cukier, począwszy od daty załadunku. W przypadku pozwoleń ważnych do dnia 30 września, w odniesieniu do których cukier został załadowany najpóźniej w dniu 15 września, małe opóźnienia w łańcuchu logistycznym, inne niż przypadki działania siły wyższej, mogłyby prowadzić do fizycznego przywozu po dniu 30 września. W celu uniknięcia ryzyka zapłacenia pełnej należności przywozowej w wysokości 419 EUR za tonę oraz utraty zabezpieczenia importerzy powinni mieć możliwość przywozu cukru załadowanego najpóźniej dnia 15 września danego roku gospodarczego na podstawie pozwolenia na przywóz wydanego w odniesieniu do tego roku gospodarczego. Państwa członkowskie powinny zatem przedłużyć ważność pozwolenia na przywóz, jeżeli importer przestawi dowód, że cukier został załadowany najpóźniej dnia 15 września.
- (15) Rozróżnienie pomiędzy „cukrem przeznaczonym do rafinacji” a „cukrem nieprzeznaczonym do rafinacji” nie jest związane z rozróżnieniem pomiędzy „cukrami białymi” a „cukrami surowymi” określonymi w punktach 1 i 2 części II załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Należy zatem określić kody CN, które mogą zostać dopuszczone do przywozu w ramach każdej grupy pozwoleń na przywóz.
- (16) W celu zapewnienia rozsądnego zarządzania umowami Komisja powinna otrzymywać odpowiednie informacje we właściwym czasie.
- (17) W art. 153 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 wydawanie pozwoleń na przywóz rafineriom przemysłowym ogranicza się do pierwszych trzech miesięcy każdego roku gospodarczego i w granicach określonych w art. 153 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. W tym okresie jedynie rafinerie przemysłowe powinny mieć możliwość występowania o pozwolenia na przywóz dla cukru do rafinacji. Takie pozwolenia są ważne do końca roku gospodarczego, w odniesieniu do którego zostały wydane.
- (18) Państwa członkowskie powinny weryfikować wypełnianie obowiązku rafinacji cukru. Jeżeli pierwotny posiadacz pozwolenia na przywóz nie jest w stanie przedstawić dowodu, należy zapłacić karę.
- (19) Wszelki cukier rafinowany przywożony przez uznany podmiot powinien posiadać podstawę w postaci pozwolenia na przywóz dla cukru do rafinacji. Za ilości, w odniesieniu do których ten dowód nie może zostać wydany, powinno się zapłacić karę.
- (20) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres zastosowania

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się, w odniesieniu do lat gospodarczych 2009/2010–2014/2015 szczegółowe zasady przywozu produktów objętych pozycją taryfową 1701, o których mowa w:

a) art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1528/2007;

Artykuł 4

b) art. 11 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 732/2008.

Wnioski o pozwolenie na przywóz oraz pozwolenia na przywóz

2. Przywóz z krajów trzecich będących krajami najsłabiej rozwiniętymi wymienionymi w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 732/2008, należącymi do grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (kraje AKP) lub nie (kraje nienależące do grupy AKP) jest bezcłowy i bezkontyngentowy i zawiera numery referencyjne wskazane w części I załącznika do niniejszego rozporządzenia.

1. Wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz składa się co tydzień, od poniedziałku do piątku, począwszy od drugiego poniedziałku września poprzedzającego rok gospodarczy, którego dotyczy.

Wnioski nie mogą być składane od piątku 11 grudnia 2009 r. godz. 13.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) do piątku 1 stycznia 2010 r. godz. 13.00 (czasu obowiązującego w Brukseli).

3. Przywóz z krajów AKP, które nie należą do krajów najsłabiej rozwiniętych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 732/2008 jest bezcłowy, z zastrzeżeniem zastosowania przejściowego mechanizmu ochronnego w odniesieniu do cukru zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1528/2007 i zawiera numery referencyjne wskazane w części II załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

2. Art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian. Jednakże przedłożenie dowodu przewidzianego w tym artykule może nie być wymagane w przypadku podmiotów zatwierdzonych zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 952/2006.

3. Wnioski o pozwolenie na przywóz oraz pozwolenia na przywóz zawierają następujące zapisy:

Zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) w części II załącznika I do niniejszego rozporządzenia ustala się regionalny próg zabezpieczający dla każdego roku gospodarczego.

a) w rubryce 8: kraj pochodzenia (jeden z krajów wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia).

Słowo „tak” oznacza się krzyżykiem;

4. Kraj wymieniony w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1528/2007 lub w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 732/2008 kwalifikuje się do dodania do załącznika I do niniejszego rozporządzenia. W tym celu kraj taki występuje z wnioskiem do Komisji o zamieszczenie go w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

b) w rubryce 16 ośmiocyfrowy kod CN;

c) w rubrykach 17 i 18: ilość cukru wyrażona w ekwiwalencie cukru białego;

d) w rubryce 20:

(i) „cukier do rafinacji” lub „cukier nieprzeznaczony do rafinacji”;

(ii) co najmniej jeden z zapisów wymienionych w części A załącznika V;

(iii) rok gospodarczy, do którego się odnoszą;

e) w rubryce 24: co najmniej jeden z zapisów wymienionych w części B załącznika V.

4. Do wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz załącza się:

a) dowód, że wnioskodawca wniósł zabezpieczenie w wysokości 20 EUR za tonę ilości cukru wskazanej w rubryce 17 pozwolenia;

b) oryginał pozwolenia na wywóz wydany przez właściwe organy eksportującego kraju trzeciego, zgodnie ze wzorem zamieszczonym w załączniku III, dla ilości równej ilości wymienionej we wniosku o pozwolenie;

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

a) „waga *tel quel*” oznacza wagę cukru w stanie naturalnym;

b) „rafinacja” oznacza proces przetwarzania cukrów surowych na cukry białe, określone w punktach 1 i 2 części II załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, a także wszystkie równoznaczne procesy techniczne, którym poddawany jest cukier biały luzem.

ROZDZIAŁ II

POZWOLENIA NA PRYWÓZ

Artykuł 3

Stosowanie rozporządzenia (WE) nr 376/2008

Rozporządzenie (WE) nr 376/2008 stosuje się, o ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej.

- c) w przypadku cukru do rafinacji, obowiązek wnioskodawcy dotyczący rafinacji danej ilości cukru przed końcem trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym kończy się ważność danego pozwolenia na przywóz;
- d) dla lat gospodarczych 2009/2010, 2010/2011, 2011/2012 zobowiązanie wnioskodawcy do zakupu cukru po cenie nie niższej niż 90 % ceny referencyjnej (na podstawie cif), określonej w art. 8 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 dla danego roku gospodarczego, jak również wiążący dokument transakcji podpisany przez nabywcę i przez dostawcę.

Pozwolenia na wywóz, o których mowa w lit. b) można zastąpić wydanymi przez właściwe organy eksportującego kraju trzeciego uwierzytelnionymi kopiami dowodu pochodzenia przewidzianego w art. 14 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1528/2007 dla krajów wymienionych w załączniku I tego rozporządzenia lub art. 67–97 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾ dla krajów niewymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1528/2007 lecz wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 732/2008.

5. Oryginały pozwoleń na wywóz, o których mowa w ust. 4 lit. b) lub uwierzytelnione kopie, o których mowa w ust. 4 akapit drugi, są przechowywane przez właściwe organy państwa członkowskiego.

6. W przypadku stwierdzenia, że dokument przedłożony przez wnioskodawcę zgodnie z ust. 4 zawiera nieprawdziwe informacje, a informacje te mają decydujące znaczenie dla przyznania preferencyjnych pozwoleń na przywóz, właściwe organy państwa członkowskiego wykluczają wnioskodawcę z systemu składania wniosków o pozwolenia w odniesieniu do bieżącego i przyszłego roku gospodarczego, chyba że wnioskodawca udowodni w sposób satysfakcjonujący właściwy organ, że nie było to spowodowane jego poważnym zaniedbaniem lub że wynika to z siły wyższej lub oczywistego błędu.

Artykuł 5

Przejęciowy mechanizm ochronny dla cukru

1. Jeżeli całkowita ilość wynikająca z wniosków o pozwolenia w odniesieniu do numerów referencyjnych od 09.4231 do 09.4247 przekracza 3,5 mln ton, a całkowita ilość wynikająca z wniosków o pozwolenia w odniesieniu do numerów referencyjnych od 09.4241 do 09.4247 przekracza ilość, o której mowa w załączniku II dla danego roku gospodarczego, Komisja ustala współczynnik przydziału dla numerów referencyjnych od 09.4241 do 09.4247, który państwa członkowskie stosują do ilości objętych każdym wnioskiem dotyczącym tych numerów referencyjnych.

Współczynnik przydziału dla numeru referencyjnego jest obliczany proporcjonalnie do dostępnej ilości regionalnego progu

zabezpieczającego dla tego numeru referencyjnego i danego roku gospodarczego.

Jeżeli, po zastosowaniu współczynników przydziału do tygodniowych wniosków, ilość wynikająca z wniosków o pozwolenia dla numerów referencyjnych od 09.4231 do 09.4247 wynosi mniej niż 3,5 mln ton lub ilość wynikająca z wniosków o pozwolenia dla numerów referencyjnych od 09.4241 do 09.4247 wynosi mniej niż ilość, o której mowa w załączniku II dla danego roku gospodarczego, większą różnicę rozdziela się między numery referencyjne od 09.4241 do 09.4247 przy współczynniku przydziału mniejszym niż 100 %, proporcjonalnie do tygodniowych ilości nieprzydzielonych dla tego numeru referencyjnego. Dla tych numerów referencyjnych współczynnik przydziału jest obliczany ponownie z uwzględnieniem zwiększonego przydziału.

Algorytm stosowany do obliczenia współczynnika przydziału jest przedstawiony w załączniku IV.

2. Jeżeli współczynniki przydziału są ustalone zgodnie z ust. 1, Komisja zawiesza składanie wniosków o pozwolenia do końca roku gospodarczego dla numerów referencyjnych, dla których osiągnięto regionalny próg zabezpieczający. Jednakże Komisja cofa zawieszenie i ponownie przyjmuje wnioski w przypadku ponownej dostępności ilości zgodnie z powiadomieniami, o których mowa w art. 9 ust. 3.

3. Do dnia 31 marca 2013 r. Komisja przedstawia sprawozdanie dotyczące funkcjonowania przejściowego mechanizmu ochronnego w odniesieniu do cukru i, w razie potrzeby, występuje z odpowiednimi wnioskami. Sprawozdanie uwzględnia przepływ handlu cukrem z krajów trzecich, o których mowa w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Wydawanie pozwoleń na przywóz

1. Każdego tygodnia w czwartek lub najpóźniej w piątek państwa członkowskie wydają pozwolenia, o które złożono wnioski w poprzednim tygodniu i o których poinformowano zgodnie z art. 9 ust. 1, biorąc pod uwagę – jeśli jest to potrzebne – współczynnik przydziału ustalony przez Komisję zgodnie z art. 5 ust. 1.

Pozwolenia na przywóz nie są wydawane dla ilości, które nie zostały zgłoszone.

2. Pozwolenia są ważne od daty wydania lub od dnia 1 października roku gospodarczego, na który zostały wydane, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

Pozwolenia są ważne do końca trzeciego miesiąca następującego po dacie rozpoczęcia ich ważności, ale nie później niż do dnia 30 września roku gospodarczego, na który zostały wydane.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

Artykuł 7

Przedłużenie okresu ważności pozwoleń na przywóz

W odniesieniu do pozwoleń na przywóz ważnych do dnia 30 września roku gospodarczego oraz na wniosek posiadacza pozwolenia na przywóz, właściwy organ państwa członkowskiego wydającego pozwolenie przedłuża okres ważności pozwolenia na przywóz do dnia 31 października, jeżeli posiadacz pozwolenia przedłoży dowód, taki jak konosament, dopuszczalny przez dany organ państwa członkowskiego wydającego pozwolenie, na to że cukier został załadowany najpóźniej dnia 15 września tego roku gospodarczego. Państwa członkowskie powiadamiają o tym Komisję najpóźniej pierwszego dnia roboczego tygodnia następującego po dacie przedłużenia ważności.

Artykuł 8

Dopuszczenie do swobodnego obrotu

Pozwolenia na przywóz zawierające w rubryce 20 zapis „cukier do rafinacji” mogą być stosowane do przywozu produktów objętych kodami CN 1701 11 10, 1701 91 00, 1701 99 10 lub 1701 99 90.

Pozwolenia na przywóz zawierające w rubryce 20 zapis „cukier nieprzeznaczony do rafinacji” mogą być stosowane do przywozu produktów objętych kodami 1701 11 90, 1701 91 00, 1701 99 10 lub 1701 99 90.

Artykuł 9

Powiadamianie Komisji

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję między godz. 13.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) w piątek a godz. 18.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) w następnym poniedziałek o ilościach cukru, łącznie z powiadomieniami o braku wniosków, co do których złożono wnioski o pozwolenia zgodnie z art. 4.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję między godz. 13.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) w piątek a godz. 18.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) w następnym poniedziałek o ilościach cukru, łącznie z powiadomieniami o braku pozwoleń, dla których wydano pozwolenia na przywóz od poprzedniego czwartku zgodnie z art. 6.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję między godz. 13.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) w piątek a godz. 18.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) w następnym poniedziałek o ilościach cukru, łącznie z powiadomieniami o braku, objętych niewykorzystanymi lub częściowo wykorzystanymi pozwoleńmi na przywóz, odpowiadających różnicy między ilościami wpisanymi na odwrocie pozwoleń na przywóz a ilościami, na które wydano pozwolenia.

4. Ilości, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, przedstawia się w podziale na numer referencyjny, kraj pochodzenia, ośmiocyfrowy kod CN, rok gospodarczy oraz informacje, czy cukier jest przeznaczony do rafinacji. Wyrażone są w kilogramach ekwiwalentu cukru białego.

5. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję przed dniem 1 marca oraz w odniesieniu do poprzedniego roku gospodarczego o ilościach cukru, który został faktycznie poddany rafinacji, w podziale na numer referencyjny i kraj pochodzenia, wyrażonych w kilogramach „wagi *tel quel*” i ekwiwalentu cukru białego.

6. Powiadomienia są przekazywane drogą elektroniczną zgodnie ze wzorami i metodami udostępnionymi państwu członkowskim przez Komisję.

7. Państwa członkowskie przekazują szczegółowe informacje dotyczące ilości produktu dopuszczonych do swobodnego obrotu zgodnie z art. 308d rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

ROZDZIAŁ III

TRADYCYJNE ZAPOTRZEBOWANIE

Artykuł 10

Rafinerie przemysłowe

1. Jedynie rafinerie przemysłowe mogą ubiegać się o pozwolenia na przywóz cukru do rafinacji z datą rozpoczęcia ważności przypadającą w ciągu trzech pierwszych miesięcy każdego roku gospodarczego. W drodze odstępstwa od art. 6 ust. 2 akapit drugi pozwolenia te są ważne do końca roku gospodarczego, na który zostały wydane.

2. Jeżeli przed dniem 1 stycznia każdego roku gospodarczego ilości zawarte we wnioskach o pozwolenia na przywóz cukru do rafinacji na ten rok gospodarczy są równe lub większe od całkowitych ilości, o których mowa w art. 153 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, Komisja informuje państwa członkowskie, że limit tradycyjnego zapotrzebowania na ten rok gospodarczy został osiągnięty na szczeblu Wspólnoty.

Począwszy od daty takiego powiadomienia, ust. 1 nie ma zastosowania do danego roku gospodarczego.

Artykuł 11

Dowód rafinacji i kary

1. W ciągu sześciu miesięcy po upływie terminu ważności danego pozwolenia na przywóz, każdy posiadacz pozwolenia na przywóz cukru do rafinacji dostarcza państwu członkowskiemu, które wydało to pozwolenie, dowód przeprowadzenia takiej rafinacji zgodnie z wymogami państwa członkowskiego w okresie określonym w art. 4 ust. 4 lit. c).

Jeżeli nie dostarczono takiego dowodu, wnioskodawca wnosi opłatę przed dniem 1 czerwca następującym po danym roku gospodarczym w wysokości 500 EUR za tonę w odniesieniu do przedmiotowych ilości cukru, z wyjątkiem wystąpienia siły wyższej.

2. Przed dniem 1 marca następującym po danym roku gospodarczym każdy producent cukru zatwierdzony zgodnie z art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 zgłasza właściwemu organowi ilość cukru poddaną rafinacji we wspomnianym roku gospodarczym, określając:

- a) ilości cukru odpowiadające pozwoleniu na przywóz cukru do rafinacji;
- b) ilości cukru wyprodukowane we Wspólnocie, wskazując dane zatwierdzonego przedsiębiorstwa, które wyprodukowało ten cukier;
- c) inne ilości cukru, wskazując jego pochodzenie.

Producenci wnoszą opłatę przed dniem 1 czerwca następującym po danym roku gospodarczym w wysokości 500 EUR za tonę w odniesieniu do ilości cukru, o których mowa w lit. c) pierwszego akapitu, co do których nie są w stanie przedłożyć

dowodu zgodnego z wymogami danego państwa członkowskiego na to, że cukier został poddany rafinacji, z wyjątkiem wystąpienia siły wyższej.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 12

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 30 września 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 września 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

NUMERY REFERENCYJNE

Część I: Kraje najsłabiej rozwinięte (LDC)

Grupa	Kraj trzeci	Numer referencyjny
Kraje LDC nienależące do AKP	Bangladesz Kambodża Laos Nepal	09.4221
Kraje LDC należące do AKP	Benin Demokratyczna Republika Konga Etiopia Madagaskar Malawi Mozambik Senegal Sierra Leone Sudan Tanzania Togo Zambia	09.4231

Część II: Kraje nienależące do najsłabiej rozwiniętych

Region	Kraj trzeci	Numer referencyjny	Regionalny próg zabezpieczający 2009/2010 (w tonach ekwiwalentu cukru białego)	Regionalny próg zabezpieczający 2010/2011 (w tonach ekwiwalentu cukru białego)	Regionalny próg zabezpieczający 2011/2012 2012/2013 2013/2014 2014/2015 (w tonach ekwiwalentu cukru białego)
Afryka Środkowa – kraje nienależące do najsłabiej rozwiniętych		09.4241	10 186,1	10 186,1	10 186,1
Afryka Zachodnia – kraje nienależące do najsłabiej rozwiniętych	Wybrzeże Kości Słoniowej	09.4242	10 186,1	10 186,1	10 186,1
SADC – kraje nienależące do najsłabiej rozwiniętych	Suazi	09.4243	166 081,2	174 631,9	192 954,5
EAC – kraje nienależące do najsłabiej rozwiniętych	Kenia	09.4244	12 907,9	13 572,4	14 996,5
ESA – kraje nienależące do najsłabiej rozwiniętych	Mauritius Zimbabwe	09.4245	544 711,6	572 755,9	632 850,9
PACYFIK – kraje nienależące do najsłabiej rozwiniętych	Fidzi	09.4246	181 570,5	190 918,6	210 950,3
EAC – kraje nienależące do najsłabiej rozwiniętych	Barbados Belize Dominikana Gujana Jamajka Trynidad i Tobago	09.4247	454 356,6	477 749,0	527 875,6

ZAŁĄCZNIK II

2009/2010 (w tonach ekwiwalentu cukru białego)	2010/2011 (w tonach ekwiwalentu cukru białego)	2011/2012 2012/2013 2013/2014 2014/2015 (w tonach ekwiwalentu cukru białego)
1 380 000	1 450 000	1 600 000

ZAŁĄCZNIK III

Wzór pozwolenia na wywóz, o którym mowa w art. 4 ust. 4 lit. b)

1. Eksporter (nazwa, pełny adres, kraj)	ORYGINAŁ	2. Nr	
	3. Rok gospodarczy		
4. Importer (nazwa, pełny adres, kraj) (nieobowiązkowo)	POZWOLENIE NA PREFERENCYJNY WYWÓZ CUKRU DO UE		
5. Miejsce i data załadowania – środek transportu (nieobowiązkowo)	6. Kraj pochodzenia	7. Kraj/grupa krajów lub terytorium przeznaczenia	
	8. Dodatkowe informacje		
9. Opis towarów		10. Kod CN (8-cyfr)	11. Ilość (kg)
		12. UWIERZYTELNIENIE PRZEZ WŁAŚCIWY ORGAN	
13. Właściwy organ (nazwa, pełny adres, kraj)	W:		Dnia:
	(podpis)	(pieczęć)	

ZAŁĄCZNIK IV

I. Definicje:

TACPLDC = łączne wnioski tygodniowe dla krajów AKP-LDC (numer referencyjny 09.4231)

N = numer referencyjny dla krajów AKP-NIE-LDC (09.4241 do 09.4247)

RSTN = Regionalny próg zabezpieczający, numer referencyjny N;

WAN = wnioski tygodniowe dla numeru referencyjnego N

CWAN = łączne wnioski tygodniowe dla numeru referencyjnego N bez ostatniego powiadomienia

ACN = współczynnik przydziału dla numeru referencyjnego N

RESQ = ilość pozostała do przydzielenia po zastosowaniu ACN

RESQN = ilość pozostała dla numeru referencyjnego N

II. Obliczenie współczynnika przydziału, o którym mowa w art. 5 ust. 1

II.1. Dla każdej wartości N:

$$ACN = ((RSTN - CWAN) / WAN * 100) \%$$

Jeżeli ACN jest ujemny, ustanawia się go na 0 %

Jeżeli ACN wynosi 100 % lub więcej, ustanawia się go na 100 %

II.2. Jeżeli

(TACPLDC + Σ (CWAN + ACN * WAN) dla wszystkich regionów o RST) mniejszym niż 3,5 milionów ton

LUB

Σ ((CWAN + ACN * WAN) dla wszystkich regionów o RST) mniejszym niż RST

to:

RESQ = maksymalnie

3,5 milionów ton - (TACPLDC + Σ ((CWAN + ACN * WAN) dla wszystkich regionów o RST)

oraz

RST - Σ ((CWAN + ACN * WAN) dla wszystkich regionów o RST)

Jeżeli ACN jest mniejszy niż 100 %:

$$RESQN = RESQ * (((1 - ACN) * WAN) / (\Sigma (((1 - ACN) * WAN) dla numerów referencyjnych o ACN < 100 \%)))$$

$$\text{„nowy ACN”} = ((\text{„stary ACN”} * WAN) + RESQN) / WAN$$

ZAŁĄCZNIK V

A. Zapisy, o których mowa w art. 4 ust. 3 lit. d) ppkt (ii):

- w języku bułgarskim: Прилагане на Регламент (EO) № 828/2009, ВОО/СИП. Референтен номер [вписва се референтен номер в съответствие с приложение I]
- w języku hiszpańskim: Aplicación del Reglamento (CE) n.º 828/2009, TMA/AAE. Número de referencia [el número de referencia se incluirá conforme a lo dispuesto en el anexo I]
- w języku czeskim: Použití nařízení (ES) č. 828/2009, EBA/EPA. Referenční číslo (vloží se referenční číslo v souladu s přílohou I)
- w języku duńskim: Anvendelse af forordning (EF) nr. 828/2009 EBA/EPA. Referencenummer [referencenummer skal indsættes i overensstemmelse med bilag I]
- w języku niemieckim: Anwendung der Verordnung (EG) Nr. 828/2009, EBA/EPA. Referenznummer [Referenznummer gemäß Anhang I einfügen]
- w języku estońskim: Kohaldatakse määrust (EÜ) nr 828/2009, EBA/EPA. Viitenumber [lisatakse vastavalt I lisale]
- w języku greckim: Εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 828/2009, ΕΒ Α/ΕΡΑ. Αύξων αριθμός (να συμπληρώνεται ο αύξων αριθμός σύμφωνα με το παράρτημα I)
- w języku angielskim: Application of Regulation (EC) No 828/2009, EBA/EPA. Reference number [reference number to be inserted in accordance with Annex I]
- w języku francuskim: Application du règlement (CE) n.º 828/2009, EBA/APE. Numéro de référence (numéro de référence à insérer conformément à l'annexe I)
- w języku włoskim: Applicazione del regolamento (CE) n. 828/2009, EBA/APE. Numero di riferimento (inserire in base all'allegato I)
- w języku łotewskim: Regulas (EK) Nr. 828/2009 piemērošana, EBA/EPA. Atsauces numurs [jäieraksta atsauces numurs saskaņā ar I pielikumu]
- w języku litewskim: Taikomas reglamentas (EB) Nr. 828/2009, EBA/EPS. Eilės Nr. (eilės numeris įrašytinas pagal I priedą)
- w języku węgierskim: A(z) 828/2009/EK rendelet alkalmazása, EBA/GPM. Hivatkozási szám [hivatkozási szám az I. melléklet szerint]
- w języku maltańskim: Applikazzjoni tar-Regolament (KE) Nru 828/2009, EBA/EPA. Numru ta' referenza [in-numru ta' referenza għandu jiddaħħal skont l-Anness I]
- w języku niderlandzkim: Toepassing van Verordening (EG) nr. 828/2009, EBA/EPO. Referentienummer [zie bijlage I]
- w języku polskim: Zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 828/2009, EBA/EPA. Numer referencyjny [numer referencyjny należy wstawić zgodnie z załącznikiem I]
- w języku portugalskim: Aplicação do Regulamento (CE) n.º 828/2009, TMA/APE. Número de referência [número de referência a inserir em conformidade com o anexo I]
- w języku rumuńskim: Aplicarea Regulamentului (CE) nr. 828/2009, EBA/EPA. Număr de referință [a se introduce numărul de referință în conformitate cu anexa I]
- w języku słowackim: Uplatňovanie nariadenia (ES) č. 828/2009, EBA/EPA. Referenčné číslo (referenčné číslo sa vloží podľa prílohy I)
- w języku słoweńskim: Uporaba Uredbe (ES) št. 828/2009, EBA/EPA. Zaporedna številka [vstaviti zaporedno številko v skladu s Prilogo I].
- w języku fińskim: Asetuksen (EY) N:o 828/2009 soveltaminen, kaikki paitsi aseet/talouskumppanuusopimus. Viitenumero [viitenumero lisätään liitteen I mukaisesti]
- w języku szwedzkim: Tillämpning av förordning (EG) nr 828/2009, EBA/EPA. Referensnummer [referensnumret ska anges i enlighet med bilaga I]

B. Zapisy, o których mowa w art. 4 ust. 3 lit. e):

- w języku bułgarskim: Мито „0” — Регламент (EO) № 828/2009
 - w języku hiszpańskim: Derecho de aduana «0» — Reglamento (CE) n° 828/2009,
 - w języku czeskim: Clo „0” – nařízení (ES) č. 828/2009
 - w języku duńskim: Toldsats »0« — Forordning (EF) nr. 828/2009
 - w języku niemieckim: Zollsatz „0” — Verordnung (EG) Nr. 828/2009
 - w języku estońskim: Tollimaks „0” – määrus (EÜ) nr 828/2009
 - w języku greckim: Τελωνειακός δασμός «0» — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 828/2009 της ΕΕ
 - w języku angielskim: Customs duty '0' — Regulation (EC) No 828/2009
 - w języku francuskim: Droit de douane «0» — règlement (CE) n° 828/2009
 - w języku włoskim: Dazio doganale nullo — Regolamento (CE) n. 828/2009
 - w języku łotewskim: Muitas nodoklis ar “0” likmi – Regula (EK) Nr. 828/2009
 - w języku litewskim: Muito mokestis „0” – Reglamentas (EB) Nr. 828/2009
 - w języku węgierskim: „0” vámtétel – 828/2009/EK rendelet
 - w języku maltańskim: Id-dazju tad-dwana “0” – Ir-Regolament (KE) Nru 828/2009
 - w języku niderlandzkim: Douanerecht „0” — Verordening (EG) nr. 828/2009
 - w języku polskim: Stawka celna „0” – rozporządzenie (WE) nr 828/2009
 - w języku portugalskim: Direito aduaneiro nulo — Regulamento (CE) n.º 828/2009
 - w języku rumuńskim: Taxă vamală „0” – Regulamentul (CE) nr. 828/2009
 - w języku słowackim: Clo „0” – nariadenie (ES) č. 828/2009
 - w języku słoweńskim: Carina „0” – Uredba (ES) št. 828/2009
 - w języku fińskim: Tulli ”0” – Asetus (EY) N:o 828/2009
 - w języku szwedzkim: Tullsats ”0” – Förordning (EG) nr 828/2009
-